

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμεταν ἀρχὴν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 ὄρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοι ἀπὸ τὸν Ἑλληναί 15 ὄρ. προπληρωταίως. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρῶνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθῆναι. 20 Μαΐου 1885

Ἄριθ. 140+138+88

ΚΗΦΗΣΣΑ

16/5—85 Πέμπτη.

Φίλε Παληάνθρωπε.

Χθὲς Τετάρτη ἐπισκεφθεὶς τὴν Κηφισσιὰ δευτέραν ἤδη φορὰν εἶδον αὐτὴν κοσμουμένην ἀπὸ διαφόρους Ἑρρινύας φυγάδας τοῦ κύρ Κατσανδρῆ, (ὅστις μὲ τὰ μέτρα του κοντεύει νὰ ἐκπορευῆσθαι καὶ τὰ ντουβάρια), δηλαδὴ τὰς Nicolì καὶ συντροφία, συνοδευόμενας δὲ μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀναίδειαν ἀπὸ ἕναν ἀνώτερον ἀξιοματικὸν ἀπὸ τὸν ταμίαν τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος κ. Δέλην, ἀπὸ τὸν κ. Παναγέλην καὶ ἄλλους.

Κατέλαβον δὲ αὐταὶ τρεῖς ὄλαι μὲ τοὺς συντρόφους τῶν τὴν μόνην ἀμαξῶν τῆς πρώτης θέσεως τοῦ σιδηροδρόμου, ἀναγκάσασαι ἐντίμουσιν οἰκογενείας, ἄλλας μὲν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν δευτέραν θέσιν, ἄλλας δὲ νὰ διανυκτερεύσωσιν ἔξω, διότι ἦτον ἡ τελευταία κάθοδος τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὸ σπουδαιότερον δὲ ὄλων καθ' ἣν ὥραν ἐσύριζεν ὁ σιδηροδρόμος καὶ ἐδόθη τὸ σημεῖον ν' ἀναχωρήσῃ ἐφώναξεν ἡ Demiasell!! Nicolì τὸν κύρ σταθμάρχην Κωνστ. Λεβιδῆν καὶ τὸν παρκάλεσε νὰ μείνῃ ὁ σιδηροδρόμος πέντε λεπτὰ ἔτι, οὗτος δὲ δόσας σημεῖον νὰ σταθῇ ὁ σιδηροδρόμος, (ἐπειδὴ δὲ τοῦτο εἶναι σπουδαῖον, καὶ ἴσως σοὶ φανῆ ἀδύνατον, ἐρώτησε ἔξω εἰς τὴν Κηφισσιὰ νὰ μάθης), ἔλαβεν αὐτὴν εἰς τὸν ἀγκωνά του μπράσσο, καὶ τὴν ἐπῆγε νὰ κἀνῃ τὰ τσίτσα τῆς εἰς ἕνα χωράφι, φυλάττων νὰ μὴ τὴν τσιμπήσῃ κἀνενα μαμουνάκι.

Ὅταν τὴν ἔφερε εἰς τὴν θέσιν τῆς τότε καὶ ἔδωκε σημεῖον καὶ ἐφύγαμεν, ὥστε ἂν θέλωμεν κάμμειαν ἡμέραν νὰ μεταβῶμεν εἰς Κηφισσιὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι θὰ περιστοιχούμεθα ἀπὸ π. . . . καὶ θὰ φεύγωμεν ὅποιαν ὥραν θέλουν ἐκεῖναι καὶ ὄχι τὴν ὀρισμένην.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ 'σοῦ **Ἐνας**

Παρατηρήσεις Παληανθρώπου.

Τὸ γράμμα αὐτὸ τῆς ἐπιστολῆς τὸ τυπώθηκε κατὰ αὐτολεξί, γιὰτὶ κοντὰ στὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους κατάντησε

ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ ἡ γυναικοφουλοκρατία ποῦ βόσκει τὴν Ἀθῆνα ἀπὸ ἴδω καὶ λίγα χρόνια.

Δὲν καταστρέφουν δὲ τόσο ἕνα κράτος τὰ χρέη, ὅσο ἡ ἀχρεϊότης, διότι τὰ χρέη, μὲ οἰκονομίας διορθώνονται ἐνῶ ἡ ἀχρεϊότης, ὅταν προχωρήσῃ δὲν διορθώνεται γιὰτὶ μοιάζει σὰν τὸν καρκίνο, ποῦ ὅταν μεγαλώσῃ τὸν ξεριζώνεις καὶ ξεριζώμα δὲν ἔχει, ὡς ποῦ νὰ φάῃ τὸν ἄνθρωπο.

Ὁ νόμος λέγει καὶ γράφει, πῶς τὰ πορνεία πρέπει νὰ ἦναι ἐκτὸς τῆς πολιτείας ἢ σὲ ἀπόκεντρα μέρη καὶ σεῖς μᾶς τὰ φέροντε καὶ μᾶς τὰ καθίζετε μέσα στοῦ ρουθοῦνι μας, μέσα στὰ σπίτικι μας, στοῦ πλάι μας, ὥστε νὰ μὴ μπορούμε ν' ἀνοιξώμε καὶ τὰ παράθυρά μας, γιὰτὶ κοντὰ στῆς γυναῖκες μας θὰ τῆς πέρνουν γιὰ ἄμοιαις τους καὶ θὰ χτυποῦν καὶ τῆς πόρταις μας ὅπως καὶ τῆς δικαίς των.

Ὁ νόμος λέγει καὶ γράφει ὅτι ἡ κυρίαὶς παστρικάὶς δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε στῆς ἐκκλησιαίς νὰ πηγαίνουν οὔτε στοὺς περιπάτους φανερά, τόση δὲ αὐστηρότητα ἔχει ὁ νόμος, ποῦ σὲ λέει πῶς δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται οὔτε μὲ ἀστεφάνωτη γυναῖκα νὰ ζῆ τινὰς, ὅσο καὶ ἂν ζῆ μ' αὐτὴ τίμια καὶ ὅσο ἦσυχια, καὶ τοῦτο, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ μὴ γίνεταὶ σκάνταλο τῶν γειτόνων.

ὑποθέστετε πῶς ἕνας ἀπὸ μᾶς βρίσκεται στοῦ θέατρο μὲ τὰ κορίτσα του καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ παρακάθεται ἡ Νικόλη καὶ τὴν Νικόλη τὴν περικυκλόνουν πέντε ἔξ σκύλλοι, ἀδιάντροποι δηλαδὴ καὶ ἀκοῦν τὰ κορίτσα μας νὰ τῆς λεν:

— Αἱ πῶς πήγετε ἀπόψε.

Καὶ νὰ τοῦ ἀπαντᾷ ἐκεῖνη.

— Ἀ, καυμένε, ἐσεῖς οἱ ἄνδρες εἰστε μιά συχασά, ἀχορταγιά δὲν ἔχετε ὅταν πέρτετε ἀπάνω σὲ μιά γυναῖκα, ποῦ νὰ ἔχετε ἕνα κορίτσι μπορῆτε νὰ τὸ ξεζουμιάσετε.

Ἡ ὁ ἄλλος νὰ λῆη στῆς Μαγδαληναίς κυττάζοντας τὰ κορίτσα μας στοῦ πλάι τῆς:

— Φυχουλά μου, τὴ γαμπούλα σου.

Καὶ ἄλλα τὰ παρόμοια.

Σὰς παρακαλῶ, λοιπὸν τώρα, σὰς, διότι ὑπάρχει καὶ στὴν

Τέλος πάντων τὸ βέβαιον εἶναι πῶς θάχωμε ντράβαλα, ἀν ἡ φίλη Τουρκία, δὲν πάψη, ὡς καθὼς προείπαμε νὰ παίξῃ ἐν οὐ παικτοῖς.

Ρομάντζα στὴ Κηφησοῦα.

Τὰ

γράμματα τῶν ἐπιστολῶν κατάντησαν πλέον καὶ ἔγιναν βουνά καὶ οὔτε ὑπάρχει ἐλπίδα σωτηρίας νὰ ξεδιαλέξῃ τινὰς ἀπὸ μέσα ἀπὸ 'κεινο τὸν λαβύρινθο τὸ ἐλάχιστο τὰ ἀξία λόγου.

Ἐπειτα εἶνε φριχτὸ νὰ κάθεστε νὰ γράφετε τόσα μέσα, νὰ κάνετε ἐκθέσεις ποῦ θέλει μία ὥρα τινὰς γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ κάθε ἓνα.

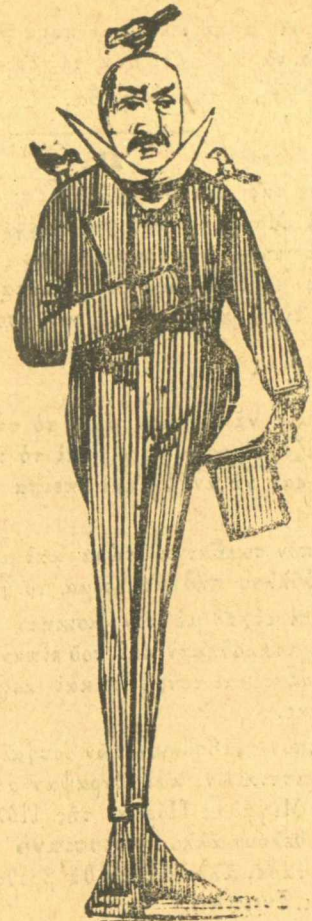
Στὸ σιδηροδρόμο τῆς Πελοπόννησος

— Κυριζ, θὰ πληρώσετε καὶ γιὰ τὴν ὀμπρέλα σας.

Εἶνε τῆς ἀπελπισίας ποῦ γιὰ τὸ τίποτα καταφεύγετε ὅλοι στὸν Παληάνθρωπο, ποῦ ἂν ἤθελε νὰ σᾶς γράψῃ τὰ ὅσα τοῦ γράφετε, δὲν θὰ τὸν χωροῦσε οὔτε ὁ Χρόνος τῆς Λόντρας.

Παραπονᾶστε ὅτι τόσα μυστήρια ποῦ μοῦ λέτε ἢ μοῦ γράφετε πῶς δὲν σᾶς τὰ τυπῶνω, ἀλλὰ ἴσα ἴσα ἐπειδὴ εἶναι μυστήρια γι' αὐτὸ καὶ δὲν μποροῦν νὰ τυπωθοῦν.

Καταντήσατε πλέον ἀνοικονόμητοι καὶ πᾶτε νὰ μὲ τρελάνετε πρέπει νὰ ἔχετε καὶ λίγη διάκρισι ἀπάνω σας ὅσοι γράφετε, γιὰτι θὰ μὲ φέρετε σὲ θέσι νὰ μὴ τυπῶνω πλέον κἀνένα γράμμα σας καὶ ἔστω πρὸς γνῶσίν σας

Ἄγαλμα ποῦ θὰ στήσουν στὴ βουλή

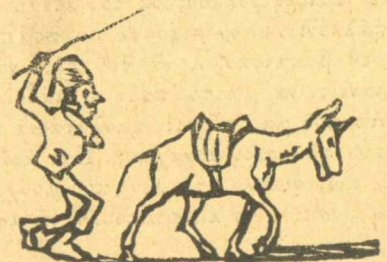
Εἰς τὸ φωτογραφεῖον

τοῦ κ. Κωνστ. Δημητρίου, ποῦ εἶναι κεῖ κοντὰ στοὺς ἀγίους Θεοδώρους καὶ ἀπέναντι εἰς τὸν γερμανικὸ φούρνο, γίνονται φωτογραφίαι στὸ μουμέντο. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἦτανε ἀρχι-εργάτης καὶ στὸ φωτογραφεῖον τοῦ Μωραῖτη.

Ἀποχαιρετισμὸς Μαγδαληνῆς

Τέχνη πρώτης, καὶ ἐπιτυχία ἀρίστη ἔχει φέρεῖ καὶ τὰς καλύτερας μηχανὰς τῆς Εὐρώπης. Τοποθεσίαι λαμπραὶ καὶ τιμαὶ μέτριαι. Προσέρθετε ὅσοι οὖν βούλεσθε.

Πάει νὰ τὸν βοσκίση